

של הקל"י ביותר והכל הוא כפי עוונותיו [קסז]. וְאִי אִיהוּ זַפְאָה, פֶּל מִשְׁרֵיִן דִּיֶּצֶר טוֹב פְּלָהוּ, (יחזקאל א) וּפְנִיָהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת, לְקַבְּלָהּ רוּחִיהָ וּאִם הָאָדָם צָדִיק וְכֹשֶׁר אִז כָּל הַמַּחֲנוֹת שֶׁל הַיֶּצֶר הַטוֹב כּוֹלֵם יוֹצֵאִים לְקִרְאָתוֹ, שְׁפָנִיָהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת לְקַבֵּל אֶת רוּחוֹ, וְסִלְקִין לִיָּה לְעֵילָא, לְאַתֵּר דְּחִיּוֹן דְּכַרְסֵיָא, וְתַמְּן חָזִי, כְּמָה חֲזִיוֹנוֹת, דְּמִיּוֹנוֹת, וּמִרְאוֹת דְּנְבוּאָה וְאִז הֵם מַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעֲלָה לְמַקּוֹם שֶׁנִּמְצְאוֹת בּוֹ הַחַיּוֹת שֶׁל הַכֶּסֶּא וְשֵׁם הוּא רֹאֵה כְּמָה חֲזִיוֹנוֹת וּדְמִיּוֹן וּמִרְאוֹת נְבוּאָה [קסא]. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ רַבְּנָן, דְּחִלּוֹם אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּנְבוּאָה [קסב] וּמְשׁוֹם כֶּךָ בִּיאָרוּ חַז"ל וְאָמְרוּ שְׁחִלּוֹם הוּא אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּנְבוּאָה.

אור הרשב"י

נשמתי עולה למעלה דרך שבילים ונתיבות הידועים לי, ומלאכי השרת באים כנגדי, ומקבלים נשמתי ומביאים אותי לפני מטמרו"ן שר הגדול, והוא שואל אותי לאיזה ישיבה אני רוצה לילך כנ"ל, ובאותם הישיבות מוסרי"ן לי רזי וגנזי התורה אשר מעולם לא נשמעו ולא נודעו אף בזמן התנאים ע"ה. אמר לו כמהר"ר אברהם הלוי, ולא יגלה לי הרב מה שלמדו לו עתה בזה הפעם. התחיל הרב ע"ה לשחק ואמר, אני מעיד עלי שמים וארץ אילו הייתי דורש שמונים שנה רצופים בלי גוזמא, לא יכולתי לסיים מה שלמדתי בזה הפעם בפרשת בלעם והאתון. וכל זה זכה בארץ הקדושה אחר עלייתו ממצרים.

[קסב] כדאיתא בברכות דף נז עמוד ב'

[קסז] וביאר הרמ"ק שסוד הדבר הוא שאם האדם רואה בחלומו שהוא נמצא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות אז הוא ידע שנפשו קשורה בקדושה ואם הוא רואה שהוא נמצא בבתי כסאות וכיו"ב אז הוא יודע שנפשו קשורה בקל"י.

[קסא] וכמו שמסופר על הארז"ל בספר שבחי האר"י וז"ל: שה"ר אברהם הלוי מצאו שהיה מרחיש בשפתיו בתוך השינה, והלך והטח את אזנו על גבי פה האר"י וז"ל לשמוע מה שהוא מדבר, ובתוך כך ניעור הרב משנתו, וראה עומד על גביו, אמר לו הרב, מה אתה רוצה בכאן. אמר לו ימחול לי הארון שראיתי לכבוד תורתו מרחיש בשפתיו, והטיתי את אזני כדי להקשיב מה שמדבר הרב. אמר לו האר"י וז"ל, תמיד כשאני ישן,

הלימוד היומי

דוד המלך אמר לקב"ה שלא ידון אותו כעם הארץ אלא כחסיד שלומד תורה
וְעוֹד (תהלים פו) **שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי** ועוד פירוש על מש"כ
 'שמרה נפשי כי חסיד אני', **אָף** [קסג] **עַל גַּב דְּאוֹקְמוּנָהּ בַּנְּמָרָא**
וְלֹא חָסִיד אָנִי שְׁפָל מַלְכֵי מִזְרַח וּמַעֲרָב יִשְׁנִים עַד
אַרְבַּע שָׁעוֹת וְאָנִי (תהלים קי"ט) **חַצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת**
לָךְ והנה אפילו שביארו בגמרא שדוד אמר על עצמו וכי לא חסיד אני שכל מלכי מזרח
 ומערב ישנים עד ארבע שעות ואני חצות אקום להודות לך [קסד]. **וְלֹא עוֹד אֶלְאֵ**
שְׁפָל מַלְכֵי מִזְרַח וּמַעֲרָב וְכוּ' וְאָנִי יָדִי מְלַכְלָכוֹת בְּדָם
שְׁפִיר וְשִׁלִּיא כִּדֵּי לְטַהֵר אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ ולא עוד אלא שכל מלכי

אור הרשב"י

אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של
 עולם, לא חסיד אני? שכל מלכי מזרח ומערב
 יושבים אגודות אגודות בכבודם, ואני ידי
 מלוכלכות בדם ובשפיר ובשליא כדי לטהר
 אשה לבעלה. ולא עוד: אלא כל מה שאני
 עושה אני נמלך במפיבשת רבי, ואומר לו:
 מפבישת רבי! יפה דנתני, יפה הייבתני? יפה
 זכיתני? יפה טהרתני? יפה טמאתני? ולא
 בושתי.

וכתב ההגהות מהרצ"א שאפילו שכתוב
 בגמרא עד שלוש שעות אינו סתירה למש"כ
 כאן עד ארבע שעות כי כאן הכוונה לתחילת
 שעה רביעית ובגמרא הכוונה לסוף שעה
 שלישית והוא דבר אחד.

המשה אחד מששים, אלו הן: אש, דבש,
 ושבת, ושינה, וחלום. אש – אחד מששים
 לניהנם, דבש – אחד מששים למן, שבת –
 אחד מששים לעולם הבא, שינה – אחד
 מששים למיתה, חלום – אחד מששים
 לנבואה.

[קסג] כתב הרמ"ק שמכאן עד מש"כ לקמן
 ולא עם הארץ חסיד הוא הנהה מבהוץ ואינו
 מלשון הזהר.

[קסד] כדאיתא בברכות דף ד' עמוד א' לדוד
 שמרה נפשי כי חסיד אני – לוי ורבי יצחק:
 חד אמר: כך אמר דוד לפני הקדוש ברוך
 הוא: רבוננו של עולם! לא חסיד אני? שכל
 מלכי מזרח ומערב ישנים עד שלש שעות,
 ואני חצות לילה אקום להודות לך. ואידך: כך

מזרח ומערב יושבים אגודות אגודות לכבודך ואני ידי מלוכלכות בדם בכדי לטהר אשה לבעלה. **מִיָּד אֲזַדְמֵן לַיהוָה עֲפָרְדֵּעַ וְאָמַר לַיהוָה לְמָה אֲתָּ מְשַׁבַּחַת גְּרָמָךְ לְמִימָר חַצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ וְאַנָּה כָּל לַיְלִיָּא לָא שְׂכִיבְנָא לְשַׁבְּחָא לַיהוָה וּלְנִגְנָא קַמִּיהּ** ומיד הזדמנה צפרדע לפני דוד ואמרה לו למה אתה משבח את עצמך שאתה אומר 'חצות לילה אקום להודות לך, ואילו אני כל לילה אני לא שוכבת ושוקטת מלשבח ולנגן לפני הקב"ה [קסה]. **אָמַר דָּוִד וַיִּי לְמִמְנָא דְהָהוּא עֲפָרְדֵּעַ דְּלֹא יָדַע מַאי דְאַנָּה אַמִּינָא** ואז אמר דוד אוי לו לממונה על אותו צפרדע שאינו יודע כלל מה אני אומר, **דְּלֹא אַמִּינָא פִּי חָסִיד אָנִי, אֱלֹא בְּגִין דְּאוּקְמוּהָ רַבְּנֵן, וְלֹא עִם הָאָרֶץ חָסִיד** כי לא אמרתי 'כי חסיד אני' בשביל לשבח את עצמי, אלא הוא בגלל שביארו חז"ל באבות פ"ב מ"ה ואמרו ולא עם הארץ חסיד ולכן כוונתי שאני משתבח שאני לא עם הארץ. **דְּאוּרִייתָא אֲתִיְהִיבַת מִימִינָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ חָסִיד. וּבְגִין דָּא, מֵאֵן דְּאֲתַעְסַק בְּאוּרִייתָא, אֲתַקְרִי חָסִיד** והוא בגלל שהתורה ניתנה מימינו של הקב"ה שהוא החסד ומשום כך כל מי שעוסק בתורה הוא

אור הרשב"י

תזוה דעתך עליך שאני אומרת שירה יותר ממך, ועל כל שירה ושירה שאני אומרת, אני ממשלה עליה שלשת אלפים משל, שנאמר וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף.

[קסה] כדאיתא בילקוט שמעוני (תהלים רמו תתפט) אמרו על דוד המלך בשעה שסיים ספר תהלים זחה דעתו עליו, אמר לפניו רבש"ע, כלום יש דבר בעולם שאמר שירה כמותי, נזדמנה לו צפרדע אחת אמרה לו אל

הלימוד היומי

נקרא חסיד מאחר שהוא אחוז בחסד. **בְּגִין דָּא, אֲמִינָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁמֶרָה נַפְשִׁי, וְלֹא תִדּוֹן לָהּ פְּעוּבְדֵי אֱלִין עֲמֵי הָאֲרָצוֹת, דְּאִתְמַר בְּהוּ וְלֹא עִם הָאֲרָץ חָסִיד** ואמר דוד שמשום כך אמרתי לקב"ה 'שמרה נפשי' ואל תדון אותי כמעשי אלו העמי הארץ, שנאמר בהם ולא עם הארץ חסיד מאחר שאני לומד תורה שמשום כך אני בסוד חסיד.

דוד היה מחבר את התורה העליונה – תורה שבעל פה מצד השכינה עם הקב"ה
שהוא ז"א

וְאֵי תִיָּמָא, כִּפְמָה עֲמֵי הָאֲרָצוֹת אֵינּוּן דְּעֵבְרוּ חָסֵד ואם

תאמר שהרי כמה עמי ארצות הם עושים חסד ולמה הם אינם נקראים חסיד, ולמה

הם לא יכולים לייחד למעלה את המלכות עם החסד (רמ"ק). **אֱלֹא הֲכִי**

אוֹקְמוּהָ, אֵי זְהוּ חָסִיד, זֶה הַמֶּתְחַסֵּד עִם קוּנוֹ אלא כך למדנו

שמי הוא הנקרא חסיד אלא הוא מתחסד עם קונו, ומשום כך העמי הארץ לא יכולים להיות

חסידים מאחר שכל כוונתם הוא לצורך גופם והם אינם מתכוונים להתחסד עם קונם (רמ"ק).

כְּגוֹן דְּדוּד דְּהוּהּ מְחַבֵּר וחסיד הוא כגון דוד המלך שהוא היה מחבר ומייחד

למעלה. **וּמֵאֵי הוּהּ מְחַבֵּר** ומזה הוא היה מחבר, **אוֹרֵייתָא דְלֵעִילָא**

הוּהּ מְחַבֵּר עִם קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא אלא הוא היה מחבר את התורה

העליונה שהוא תורה שבעל פה שמצד השכינה עם הקב"ה שהוא ז"א שהוא סוד תורה

שבכתב. **וּבְגִין דָּא, שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִי חָסִיד אָנִי** ומשום כך אמר

דוד 'שמרה נפשי כי חסיד אני', דהיינו שלא תדון אותי כעמי הארץ מאחר שאני לומד תורה

שע"כ אני בסוד חסיד.

הלימוד היומי